

Om möten man inte glömmer, Carlo Derkert

Jag är stor bokkonsument, och har varit det från tidiga tonår. Men ett annat kulturområde har bitit sig fast och funnits med hela mitt vuxna liv, modern konst. Jag tror att jag måste tacka Carlo Derkert för att det blev så. Jag skriver i boken (sid 84-85) om mitt "möte" med Carlo Derkert.

"Böckerna har utan tvivel dominerat min kulturkonsumtion från gymnasieåren fram till idag. Men det finns ett annat område som också har funnits med hela tiden – modern konst. Jag fick smak för den moderna konsten när jag som student i början av 1960-talet under ett par vintrar gick på kurs för Carlo Derkert, då intendent på Moderna Museet. Han var en formidabel introduktör till ett konstområde, ett pedagogiskt geni, och jag lärde mig mycket. Vi fick bildligt ta honom i handen, lyssna på hans spännande berättelser om konstverk och konstnärer, och vandra runt på Moderna Museet som just vid den här tiden, i mitten av 1960-talet, hade fyllt på sina samlingar och i ett slag blivit ett betydande europeiskt museum för modern konst. Det som hade hänt var en intressant kulturhändelse i sig. Museet fick nämligen, oväntat för de flesta, 5 miljoner kronor i statsanslag för inköp av konst (det motsvarar 50 miljoner i dagens penningvärde). Det stora beloppet i kombination med en handlingskraftig ledning för museet, det var på den tiden som Pontus Hultén var museichef, och relativt låga priser, gjorde att Moderna Museet i Stockholm på kort tid kunde skaffa sig några fantastiska verk av konstnärer som Schwitters, Rauschenberg, Johns, Picasso, Giacometti, Dalí, de Chirico och andra. Min egen favorit är Giorgio de Chiricos *Barnets hjärna*, den köptes med de här pengarna. Hur som helst, det är ingen tvekan om att Carlo Derkert och alla besöken på Moderna Museet under 1960-talet var det som la grunden för det intresse för modern konst som jag haft med mig sedan dess."